11 Կողէս, Ագրակին Վահկինու ձորն, Բորդք Ջաղ(ա)ցն, ձիթի հանք,
12 սկի, շորջառ, Բ գեղ շին(ա)կան՝ Սանահնո սբ Աստծնխ։ Ով խափանէ՝
13 իմ մեղաց տր է։

Մանրություն.— 1. 4-րդ տողի զՏաւաւերու տեղանվան մեջ առաջին ա գրի վրա կարող է լինել Ն կամ Մ գրի վերին ելուստ, բայց այդտեղ քարը փշրված է և չի կարդացվում։ Այդ անունը կարող է կարդացվել նաև Տանաւեր կամ տամաւեր։

2. Իր դերանունը իւր չդարձրինք, որովհետև մի քանի անգամ իր ձևով է կրկնված, մի տեղ էլ ուր ձևով, որ հավանաբար դարձյալ բարբառի ազդեցությամբ է առաջացել։

3. Էգի, Իգի այգի բառի ձևերից երկուսն էլ հավանաբար եղել են բարբառում, բայց Իգին անպատճառ վերջում Ն ունի իբրև որոշիչ հոդ։

4. Բարդ բառերի մեջ, երբ առաջին բառը վերջանում է ա ձայնավորով, նրանից հետո արտասանվել է յ, ամենայկալ, ապայվար, Բրդայձոր, Քարայտակ, բայց այդպես չեն Ուռաբերդ, ձիթահանք բառերը, որ աշխատել են գրել գրաբար ձևով և կամ այդ բառերի բարդ լինելն իրենք այն ժամանակ չեն զգացել, թեև կա նաև ձիթի հանք։

5. 9-րդ տողի Արիարովնավշուվաշոց բառերը ընկել են ծայրերը փշրված քարի վերին եզրին, ուստի պարզ և փակագիր գրերի ծայրերը չեն երևում և այդ տեղանունները մեզ անծանոթ լինելու պատճառով չենք կարողացել վերծանել։

6. Քարի չեչոտության և գրերի մաշվածության պատճառով լավ չենք կարողացել կարդալ նաև 11-րդ տողում Ագրակին, Վահկինա, Բորդք տեղանունները։

Ժամանակը որոշել ենք Բարսեղի առաջնորդության տարիներով։ Որ Բարսեղն ինքն է եղել վանքի առաջնորդ, դրանում չի կարելի կասկածել, որովհետև այլ առաջնորդի անուն չի հանդես գալիս նվերներն ընդունելու և նվիրատուի համար օրհր հատկացնելու համար։

Տարբերություններ.— 1. Ջալ և Դրիմ 4-րդ տողում զՏաւաւերու կարդացել է՝ Տալաւէրու։

2. Արիարովնավշուվաշոց Ջալ կարդացել է՝ սարիարովն. Վաշուվաշոց։

3. Ջալ 11-րդ տողում Վահկինու ձորն կարդացել է՝ Վհակնի ձորն։

4. 11-րդ տողում բորդք ջաղ(ա)ցն Ջալ կարդացել է Բերդկայ ջաղացն։

63. Մեծ վանքի կենտրոնական նավի ծայրին դրսից, խոյակի հակատին

(Լուս. № 51)

Հ ՁԹ Մ 1291

Հրատարակվում է առաջին անգամ

Էլդան ՁԹ թուակու. թար

Մանրություն.— Հավանաբար այս արձանագրությունը գրված է իբրև նախարան հաջորդի համար թվականն ու էլդանի իշխանությունը ցույց տալու նպատակով, մանավանդ որ հաջորդ արձանագրության մեջ հիշատակվող Ջնելանց Մելիքի մի ուրիշ արձանագրությունը (№ 116) նույնպես ՁԹ թվականին է պատկանում։